

Sygn. akt I CZ 110/06

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa E. C.

przeciwko Zrzeszeniu Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 7 września 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Powódka domagała się w pozwie stwierdzenia, że pozwane Stowarzyszenie naruszyło jej dobra osobiste przez przetwarzanie i publiczne rozpowszechnianie jej danych osobowych, wysokości wynagrodzenia i miejsca zamieszkania, a także zakazania stronie pozwanej dalszego przetwarzania i rozpowszechniania danych osobowych powódki, zobowiązania strony pozwanej do przeproszenia przez zamieszczenie na łamach Polskiej Gazety Transportowej oświadczenia określonej treści oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powódki zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł.

Wyrokiem z dnia 9 maja 2005 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił powództwo, natomiast wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2006 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.000 zł i w pozostałej części powództwo oddalił, a ponadto oddalił apelację powódki w pozostałej części.

Strona pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w części zmieniającej wyrok Sądu Okręgowego i w części zawierającej rozstrzygnięcie o kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Postanowieniem z dnia 7 września 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki. Uznał bowiem, że ze względu na ograniczenie zakresu zaskarżenia do rozstrzygnięcia o żądaniu zasądzenia zadośćuczynienia o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje m.in. przekroczenie przez wartość przedmiotu zaskarżenia ustawowego progu 50.000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.). Wartość ta w przypadku skargi kasacyjnej pozwanego Stowarzyszenia wynosi tymczasem jedynie 1.000 zł.

W zażaleniu strona pozwana zarzuciła naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W utrwalonym orzecznictwie Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że charakter sprawy o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. (przed dniem 6 lutego 2005 r. – art. 393² § 1 k.p.c.) mają zarówno sprawy o świadczenie, jak i o ustalenie oraz ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego, jeżeli żądanie

powoda zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron (por. m.in. niepublikowane postanowienia z dnia 13 sierpnia 2002 r., IV CKN 329/01, z dnia 21 marca 2003 r., II CZ 18/03, oraz z dnia 28 kwietnia 2004 r., II CK 88/04). Nie powinno budzić wątpliwości, że prawami majątkowymi są także roszczenia pieniężne, choćby służyły do ochrony dóbr niemajątkowych. Sprawa, w której powód domaga się zasądzenia zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych jest zatem sprawą o prawa majątkowe, w której o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2004 r., III CZ 8/04, niepubl.). Jeżeli jednak, oprócz roszczeń majątkowych, powód dochodzi jednocześnie ochrony praw niemajątkowych, wysokość spornego zadośćuczynienia pozostaje bez znaczenia dla dopuszczalności skargi kasacyjnej. Przepis art. 398² § 1 k.p.c., wprowadzający kwotowy próg dopuszczalności skargi w sprawach o prawa majątkowe, nie może być bowiem interpretowany rozszerzający (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2001 r., V CKN 1852/00, niepubl.).

Trzeba jednak podkreślić, że dla oceny majątkowego lub niemajątkowego charakteru sprawy w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. miarodajny jest zakres zaskarżenia orzeczenia Sądu drugiej instancji, a nie zakres żądania powoda sformułowanego w pozwie. Zakres zaskarżenia określa bowiem w sposób wiążący przedmiot sprawy w postępowaniu przed Sądem Najwyższy. Jeżeli zatem strona pozwana kwestionuje jedynie zasądzenie przez Sąd Okręgowy określonej kwoty tytułem zadośćuczynienia, to sprawa traci niemajątkowy charakter, pozostając sprawą wyłącznie o prawa majątkowe. W konsekwencji, o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia. Wartość ta odpowiada wysokości zasądzzonego zadośćuczynienia i wynosi 1.000 zł, a zatem jest niższa od ustawowego progu dopuszczalności skargi, określonego w art. 398² § 1 k.p.c. na kwotę 50.000 zł.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy oddalił zażalenie.